

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljavitve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Napredna Ljubljana je govorila.

Včerašnji shod narodno-napredne stranke v Ljubljani je bil nadvse sijajna manifestacija. Narodno-napredni volilci ljubljanski so včera jasno pokazali, kako brez glave so vse trditve zlasti od klerikalne strani, da narodno-napredne stranke ni več in da se zviija v smrtnih bolečinah. Naj bi šli včeraški klevetniki v „Mestni dom“ in videli bi bili odločne moze, odkrite zastopnike naprednih idej, videli bi jih bili toliko, da bi jih bilo strah in sram svojih laži.

Velika dvorana „Mestnega doma“ je bila nabito polna z galerijo vred. Bilo je navzočih dosti nad 1000 oseb, med katerimi je bilo 20 socialnih demokratov, kakor se je izkazalo pri glasovanju.

Nagovor predsednika.

Shod je otvoril predsednik sklicujočega „Slovenskega društva“, g. dr. Kokalj, ki je pozdravil z iskrenimi besedami vse volilce in kooptatiral, da tolika udeležba kaže zavednost in zavest ljubljanskih naprednjakov, da so prišli odločilni in velepomembni momenti za Ljubljano, ko je treba vsem narodno-naprednim elementom storiti svojo volilno dolžnost. Naznanil je nato točke sporeda shoda, in sicer 1. razgovor o volitvah v občinski svet ljubljanski in 2. državnozbornski kandidat za mesto Ljubljano se predstavi volilcem. Govornik je dejal: Uprava Ljubljane je že četrto stoletje v rokah slovenske narodno-napredne stranke. Občinski svet ljubljanski je v tem času storil toliko za mesto, da se je naravnost čuditi temu velikanskemu delu. Letos se vam priporočajo v obč. svet kandidatje, ki so vam znani po svoji delavnosti. Nov kandidat je iz obrtno-delavske stroke. V državnem zboru je doslej zastopal Ljubljano dr. Ivan Tavčar, ki je pa opetovano

odločno izjavil, da ne sprejme več kandidature. Ko se je izvedelo za dr. Tavčarjev sklep, so se vse oči obrnile na moža, ki je znan po svoji izredni delavnosti in čigar preteklost je zlata knjiga, katere vsi listi so popisani z zaslugami za ves narod slovenski. Kamenje na Kras bi se reklo nositi, ako bi hotel posebej omenjati njegovih zaslug. Vendar župan Hribar, ki je ta mož (viharni živio-klici in ploskanje) ni bil takoj spočetka voljan sprejeti ponudnega mandata. Zato ga je bilo treba prositi, da se je vdal. Preobložen je že itak z delom in njegovi dnevi so dnevi dela. Apelirali smo na njegovo rodoljubje, naj se žrtvuje za svoj ljubljani narod in ko so prišle še deputacije obmejnih Slovencev s Koroškega, Štajerskega in Primorskega, prevzel je župan Hribar državnozbornsko kandidaturu. Naš kandidat ima pa protikandidata (Smeh; klici: „Žalostne figure je ta protikandidat! Monštrancar!“). Kako sodijo o Kregarju klerikalci sami, priča četrtek „Slovenec“, ki pravi, da ima Hribar v Kregarju protikandidata, „ki ga ni zaslužil“. (Smeh). Meni se zdi, da je ravno tak ta protikandidat, kot ga je imel dr. Tavčar pred šestimi leti v osebi Kunčičevi. (Veslost! Tako je!)

Predsednik je imenoval za zapisničarja shoda g. dr. Windischerja ter za eventualno potrebo za reditelje gg. Turka, Endlicherja in Anderwalda.

Nato je povzel besedo

župan Hribar,

ki so ga volilci pozdravili z velikanskim navdušenjem. Poročal je o volitvah v občinski svet ljubljanski. Rekel je med drugim:

V eni zadnjih sej občinskega sveta smo sklenili spremembo volilnega reda za Ljubljano. Po tej spremembi se ustanovi 4. razred za eno 24letno moške, ki doslej niso imeli volilne pravice. Sklep občinskega sveta pa še ne bo tako kmalu sankcioniran,

zato smo hoteli dati en mandat v 3. razredu možu iz vrst organiziranega delavstva, Etbinu Kristanu. 17. marca se je v tej dvorani soglasno proglasil za kandidata. 1. aprila je pa tudi na tem mestu izjavil Etbin Kristan, da hoče biti izvoljen samo s socialno-demokratskimi glasovi. Nočemo mu kvariti tega veselja, zato je shod zaupnih mož izbral drugega moža, ki je ravno tako iz delavstva. Ta mož je g. Ivan Zirkelbach, knjigoveški pomočnik. (Živio-klici).

Nato je nastopil

Ivan Zirkelbach,

ki je dejal:

Ne bom razvijal v bujnih barvah svojega programa. Kaj takega lahko store klerikalci, ki pitajo svoje backe z vsem mogočim in nemogočim, a jim ti vse verjamejo. Jaz pravim le: Moje delovanje za delavske koristi bo v občinskem svetu ljubljanskem, če me izvolite vanj, vedno energično in brezobzirno, kolikor mi bodo dopuščale moje moči. Jaz sem bolj rdeč nego socialni demokratje, ki imajo za ljudstvo samo lepe fraze. (Klici: Same falirane konsume!) Ako ima dandanes pri nas klerikalna stranka precej delavstva na svoji strani, ni to krivda narodno-napredne stranke, ki je meščanska stranka, ampak to so zakrivali socialni demokratje! (Res je! Socialna demokratska Tokan in Vičič ugovarjata). Iz lastne skušnje bi lahko obelodanil reči o socialno-demokratski stranki, da so resnične moje trditve. Bil sem v odboru knjigovozov, a sem izstopil, ker nisem maral sklepati kompromisov s klerikalci. (Socialni demokratje ugovarjajo. Klici: Kaj pa Idrija? Tokan: To je bilo zdravo! Smeh). Pretekli ponedeljek so socialni demokratje v tej dvorani zasramovali slovensko narodnost. Jaz pa mislim: Ako bomo dali našemu narodu svobodno šolo in ljudsko univerzo, potem nas ne bodo tujei, ki bodo prišli k nam čez petdeset let zaničevali, ampak upoštevali kot zaveden narod. Ne hre-

penim po časti občinskega svetovaleca, ako me pa izvolite, zastavil bom vse svoje moči v korist delavskega stanu. (Navdušeni živio-klici in ploskanje).

G. predsednik je dal kandidaturu Zirkelbachovo na glasovanje. Bila je sprejeta soglasno — z izjemo 20 socialno-demokratskih glasov.

Nato je nastopil gospod

župan Ivan Hribar

kot državnozbornski kandidat za mesto Ljubljano. Viharno pozdravljen je govoril približno tako-le:

Velecenjeni gospodje volilci!

Da stojim danes pred vami kot kandidat za državni zbor za Ljubljano, sem se silno težko odločil vsled velikega dela v Ljubljani in drugih okolnosti. Vendar sem se končno vdal vedno ponavljajoči se želji someščanov, ker sem sprevidel, da je velika večina ljubljanskih volilcev za me in ker so me prosili za to tudi obmejni Slovenci. Ne bom vam govoril spisanega in naštudiranega govora, ampak kar mi je v srcu. Ne bom vam razvijal programa, ker tega mi ni potreba razvijati. Program, ki ga zastopam, sem jaz sam. (Velikansko navdušenje.) Moj program se vidi od leta 1876. Velikih obetov vam ne bom delal, nemogočih reči ne pričakujte od mene. Poznate me vsi, da sem mož dela. Kar sem postal, sem si pridobil le z delom in talentom. V mladosti sem bil vajan na uboštvo in siromaštvo in da imam danes kaj, je vse uspeh moje lastne volje in moči. Nisem kakor dandanes že marsikateri 24letni mladenič, ki je že ves nervozen. Jaz imam krepke živce, ki sem si jih utrdil v mnogem in vztrajnem delu. Kakor se doslej nisem, se tudi za prihodnje ne plašim dela in tudi v državnem zboru, če me izvolite tja, bom delal z vsemi močmi za vas.

Žrtvujem se za vas. Pač bo v klerikalni stranki kdo, ki mi bo očital dižete. Prosim vas, kaj pa je 20 K na dan, če hoče človek, zavedajoč se

svojih dolžnosti, dostojno zastopati svoje volilce? Ali mislite, da bom nosil po žepih suhe skorjice, ali da bom šel stanovat na prenočišča, kjer se plača za posteljo 20 do 40 kr.? So kandidatje, ki bi vam obljubili vse, ki bi vam obljubili zaradi burje, ki piha od Zaloga v Ljubljano, da vam postavijo Triglav pod Spodnji Kašelj. So tudi kandidatje, ki bi za vsakega volilca utrgali zvezdo z nebes in mu jo utaknili v gumbnico. Jaz vam takih obljub ne bom dajal. Ne bom zastopal le enega stanu, ampak vse. (Živio-klici.) Dobro, predbro vem, koliko je storiti za Ljubljano in da je veliko storiti. Vsi stanovi potrebujejo pomoči, eden kot drugi.

Deloval bom v državnem zboru predvsem kot strogo naroden, kot odkrito napreden, kot narodno-napreden zastopnik Ljubljane, kot vsak Slovenec, ki želi narodu svojemu boljše bodočnosti. Dokler načelo narodne enakopravnosti v naši državi ne prodre popolnoma, ni cilj našega naroda dosežen. Kakor kaže sedanji politični položaj, ta trenutek še dolgo ne bo nastopil. Tudi socialnodemokratska stranka bo končno prišla do prepričanja, da se mora prikloniti narodnostnim skupinam. Pri Čehih se to že opaža. Samouprava naroda je prvi in glavni pogoj njegovega blagostanja. Nam očitajo, da se poteguje narodno-napredna stranka preveč za narodnost. Gospoda! Narodnostno vprašanje je eminentno krušno vprašanje za slovenski narod. Kadar se bodo vsi dohodki, ki jih daje naša zemlja, stekali v roke domačinov Slovencev, takrat bo pri nas dobojevan eminentno važen končni boj. Jaz sem se vedno kazal zavednega narodnega Slovenca in Slovana. Že v mladih letih sem se naučil vseh slovanskih jezikov v govoru in pisavi, kar mi bo gotovo v korist, ako pridem v parlament in mi bo opravičiti s poslanci drugih slovanskih strank. Svoje slovansko prepričanje

LISTEK.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

XXXXI.

Sakupit ču Turke katalane, Oružat ču tanane galije, Brže šajke, od boja džemije, Uranit ču rano prija zore, Zavest ču se uza sinje more; Osvojiti ču Kotor i Korčulu i bijela Barbarigu Kulu. Porobiti ču po moru otoke, Razoriti ču palače visoke, Od Kotora do bilih Mletaka, Pohvatati ču dosta divojaka. Razoriti ču cerkve i oltare, Sagraditi ču visoke münare i džamije, krajem Dalmacije, Gdi ču klanjat odže i adžije. Hrvatsko narodna.

Ribiški čolni, z beguni in begunkami, so pluli kar možno daleč od brega, da bi jih s kopna ne mogla doseči nobena krogla. Plahost je bila med temi ljudmi tako velika, da Asunta dolgo časa ni mogla ničesar izvedeti, ne kako je prišel kralj Gjačič v te kraje, niti kako je prišlo do boja med pirati in med Turki. Vpraševati se Asunta ni upala, saj bi se

bila s tem izdala, da ji je kraj neznani in da so ji neznani ljudje. Zato je molče sedela na dnu čolna med drugimi ženskami, a pazila je skrbno na vse njih govorjenje ter si skušala napraviti iz ujetih besedi nekako sliko dogodkov tega dne.

Izvedela je, da so piratje sklenili novo zvezo z Benečani ter da se pripravljajo naskočiti Turke na morju in na kopnem. Kralj Gjačič je med tem, ko so se zbirale piratske ladje, prišel pred Famagusto, da zbere kar mogoče moštva za boj in da sprejme svojega sina, ki ga imajo Benečani v rokah. Ta dan je s svojimi ljudmi pregledoval ozemlje, da določi, od kod naj piratje planejo nad turško armado, oblegajočo Famagusto. Nesrečen slučaj je nanese, da so nekateri njegovi ljudje padli v roke turškim vojakom in jim najbrž izdali, kaj se pripravljajo in da jim stoji na čelu grozni strahovalec Turkov, piratski kralj Gjačič. Turki so se takoj v velikem številu zapodili za pirati in jih pogнали v beg. Užgali so drugič največjo piratsko vas, ležečo blizu Famaguste in gotovo bodo poklali vse, ki jim pridejo pod meč.

S kopnega je donelo na morje pokanje pušk. Streli so se čuli zdaj

od te, zdaj od druge strani, kar je pričalo, da je turško vojaštvo preplavilo vso pokrajino. Tudi na begune v ribiških čolnih so začeli streljati Turki, čim so prišli na morski breg, a na srečo ni zadela nobena krogla, ker so bili čolni dosti oddaljeni od morja.

Ko se je v turškem taboru vsled izdajstva slučajno ujetega pirata izvedelo, da se mudi v bližini Famaguste piratski kralj Gjačič in da zbira moštvo za napad na Turke, so poveljniki takoj odredili kar je bilo treba, da bi onemogočili ta napad. Strah Turkov pred držnim in hrabrim piratskim kraljem je bil velik in resničen, saj je divjal Gjačič pri vsaki priliki med Turki kakor besen volk med ovci. Turški sultan je bil že mnogokrat obljubil s Gjačičevo glavo na tisoče cekinov. Naravno je torej, da je vzplamtel ves turški tabor, ko je izvedel, da je Gjačič pred Famagusto in da hoče obleganim Benečanom priti na pomoč. Več tisoč mož je bilo odposlanih da razženo Gjačičevo četo, dokler je bila še majhna in da uničijo vse vase, kjer imajo piratje svoja zavetišča in svoja skrivališča.

Gjačič je moral bežati. Preslaba

je še bila njegova četa, da bi se bila mogla Turkom ustaviti. Bežal je s svojimi ljudmi v gore in tamkaj se je četa razkropila. Nekaj ljudi so Turki pač ujeli, Gjačič sam jim je srečno utekel.

Mustafa-paša je seveda takoj uganil, da pripravlja Gjačič napad na njegovo armado le da bi s svojimi ladjami toliko laglje napadel turško brodovje, ležeče pred Famagusto. Slutil je, da bi med največjim bojem na kopnem naenkrat Gjačič s svojimi ladjami presenetil turško brodovje in zato je o vsem tem takoj obvestil admirala Piali, zapovednika turškega brodovja.

Piali-paša je nemudoma zaukazal najstrožje nadziranje morja, da bi se piratske ladje ne mogle približati njegovemu brodovju. Pred vsem mu je bilo na tem, da bi Gjačič ne mogel zapustiti otoka. Vedel je, da tudi najštevilnejše piratsko brodovje ne bi postalo nevarno turškim ladjam, dokler ni pod vodstvom kralja Gjačiča. „Vse je treba storiti, da se Gjačič ne bo mogel združiti s svojim brodovjem“, si je rekel Piali-paša in zaukazal je najstrožje nadzorstvo vsega obrežja.

Noben čoln ne sme več od eiprskega brega, se je glasil njegov

ukaz in takoj je razposlal zadostno število malih ladij, da bi nadzirale vse obrežje.

Na tisto stran obrežja, kjer je turško vojaštvo zasledovalo Gjačiča in njegovo četo, se je peljal Piali-paša sam z več ladjami. Že od daleč je zagledal na morju zibajočo se čolne z beguni in hitro zaukazal, da jih je prijeti.

Gotovo so to sami piratje in njih ženstvo, je rekel Piali-paša svojemu pobočniku, motreč s krova svoje ladje čolne z beguni. Dobro je, da je toliko žensk vmes. Od teh se laglje kaj izve, kakor od piratov samih.

Turške ladje so razpele svoja jadra in švigile čez morje. Zajele so čolne od treh strani, tako da ni mogel nobeden utesi. Na to tudi nihče ni mislil. Ko so ljudje v čolnih zagledali turške ladje, prešinil jih je nepopisen strah. Naprej niso mogli, nazaj na obrežje niso smeli. Nikjer nobenega izhoda, izključena vsaka rešitev. Obup je prevzel te ljudi in jih otopil. Samo nekateri najpogumnejši so poskakali v morje in plavili proti obrežju, upajoč, da morda vendar iztaknejo kraj, kjer bi mogli stopiti na kopno, drugi so v blaznem trepetu čakali, kaj se zgodi z njimi.

sem vedno kazal in ga bom tudi v prihodnje povsod.

Ne bom pa delal samo kot Slovenec in Slovan. Moje delovanje bo posvečeno zlasti socialnim vprašanjem.

Narodno-napredni stranki očitajo, da ni demokratična, meni pa, da sem ponosen in ošaben in prav včerajšnjem „Slovencu“ se bere, da živim srednjeveške nazore. Kdor me pozna, ve, koliko je resnice na teh trditvah. Čudno pa je, da prav isti ljudje, ki mi to očitajo, pripovedujejo, kako sem sladak in priljubljen. To je vendar diametralno nasprotje in iz tega sledi, da so take trditve izmišljene ali vsaj silno pretirane.

Zagovornik sem splošno in enake volilne pravice. Ko sem 1888 prišel v deželni zbor, zahteval sem tako volilno pravico. To pa, kar imamo danes, ni enaka volilna pravica. Ako ima peščica Kočevarjev, 18.000 oseb, enega poslanca in 100.000 uradno naštetih koroških Slovencev tudi samo enega, je to skrajno kričeča krivica. Jaz akceptiram volilno pravico, kakršno imamo zdaj. To pa zato, ker se bo uprava države demokratizirala in bodo prišli grofje in baroni s sedežev, na katere mislijo, da so že dobili zase in za vse svoje potomce za vse večne čase lastninsko pravico, ter pridejo na njih mesto ljudje iz naroda brez vsakih nadevkov „plemenitih“ itd. Tudi pride Slovanstvo do večine in je to prvi začetek poslovanja naše države. To poslovanje, trajno poslovanje mora priti, če ne prej pa pozneje.

Ena najnujnejših socialnih nalog je zdaj zboljšanje gmetnega stanja učiteljsvu. Ako se govori o zboljšanju razmer proletarstva, moramo poudarjati, da je učiteljstvo naš duševni proletarec, ki pred vsem potrebuje nujne pomoči. Reklo se mi bo, da to zboljšanje spada v dež. zbor. Res je — zdaj. Pomisliti pa je treba, da se vsem deželam v Avstriji slabo godi, njih finance so v žalostnem stanju. Zato se je že pogosto izrazila želja, naj bi te finance sanirala država in se je vselej zatrjevalo, da naj vlada od dežel prevzame breme učiteljskih plač in se učiteljstvo podrži. Učitelj je vendar odgovoren le vladi in sekiran le od nje, zakaj bi ta ne skrbela zanj. Seveda se vlada brani tega bremena. Vendar jaz bom to vprašanje sprožil pri raznih strankah. Dasi ni pričakovati, da bi takoj sprva dosegel svoj cilj, bom vendar ponavljal svoj predlog, dokler mu ne bo ugodeno.

Da prevzame država učiteljske plače nase, je za nas Slovence največje važnosti. Dunajski parlament bo imel priliko, nadzirati učiteljske razmere na Štajerskem in Koroškem, kjer je dandanes slovenski učitelj izročen na nemilost nemški deželni upravi. Isto velja za Primorsko in Istro.

Eno najvažnejših socialnih vprašanj je splošna poskrba uslužbencev za starost. Jaz sem za najboljše preskrbo za starost. Kdor o meni trdi nasprotno, ne govori resnice. V seji trgovinski in obrtne zbornice sem kot zastopnik trgovcev opozarjal, koliko bo novo zavarovanje naprtlo bremen trgovcem in zahteval, naj država prevzame ta bremena. Zavarovanje, kakršno je danes zakonjeno, bo treba pa še temeljito reformirati. Beraške penzije so smešne in kar sramotne; treba jih bo zboljšati. Kdor pozna kriminalno statistiko zločinov, ki se gode na deželi in jih zagreši sin ali hči proti svojim staršem na stara leta zadnjih, ko ti ne morejo več delati, mora priznati, da mora tu poseči vmes država in določiti, da bodo stari onemogli ljudje, ki so izročili svoje poslastvo potomcem, se mogli brez večjih skrbi preživljati. Stvar ne bo težko izvedljiva. O zavarovanju se more reči: kadar bo vsem državljanom zagotovljen eksistenčni minimum, bo splošno blagostanje visoko dvignjeno.

Prehajam na kulturne potrebe našega naroda.

V Avstriji ga ni naroda, ki bi ne imel svojih srednjih šol. Izvzet je samo slovenski. Vprašam: zakaj edanja slovenska delegacija ni zahte-

vala slovenskih srednjih šol. Na Dunaju ne manjka razpoloženja za to, treba je le našega energičnega zahtevanja. Slovenske srednje šole moramo dobiti. (Pritrjevanje.)

Isto je s učiteljstvom. Ali ni sramota, da imamo v Ljubljani nemško učiteljstvo? Ta sramota se mora odvzeti od našega naroda. Slovensko učiteljstvo zahtevamo. (Pritrjevanje.)

Kadar bomo imeli slovenske srednje šole, je prvo, da dobimo vseučilišče. V tem oziru bodo morali slovenski poslanci postopati oprežno, previdno in odločno. Upam, da bo imel novi državni zbor več smisla za kulturne potrebe slovenskih narodov in da bo slovenskim poslancom olajšano njih stališče v tem oziru. Kadar dobimo vseučilišče v Ljubljano, bo mnog slovenski mladenič, ki zdaj vsled pomanjkanja sredstev ne more dokončati svojih študij, prišel do boljšega kruha, ki se zdaj reže samo Nemcem. Zato se bo treba z vsoto silo zavzeti, da dobimo slovensko vseučilišče. (Pritrjevanje.)

Obrtna državna šola v Ljubljani je že priznana od države, vendar se še ne gradi, ker še ni dovoljen potreben kredit zanj. Ta obrtna šola bo eminentne važnosti za Slovence, ker bodo izhajali iz nje delovodje in učitelji. Ta pridobitev bo zlasti važna za delavski stan, ker bo delavskim sinovom omogočeno, da postanejo delovodje in učitelji.

Na shodu v „Unionu“ je izjavil dr. Šusteršič, da sem se obračal glede ljubljanskega mesta nanj, ker baje dr. Tavčar ni mogel ničesar doseči za Ljubljano. Resnica je ta: Z dr. Tavčarjem sva bila pogosto na delu pri raznih ministrstvih. Da bi bila akcija za slovensko vseučilišče in obrtno šolo v Ljubljani tem uspešnejša, sem se obrnil tudi na klerikalni klub za pomoč. Menda to ni nič sramotnega za me. Za take stvari moramo delati vsi Slovenci. Obratual sem se tudi do dvornega svetnika dr. Ploja in do komercialnega svetnika Povšeta. Storila sta marsikaj, a to je ostalo prikrto. Nihče in najmanj onadva sta obešala svoje delo na veliki zvon, kakor to dela dr. Šusteršič, ki se povsod sili v ospredje in se baha, koliko da je storil. (Tako je!)

Slovenci moramo skrbeti za svojo umetnost, da se povzdigne. Program obč. sveta ljubljanskega v tem oziru je jako obsežen in ako se uredi, bo to velikega pomena za mesto, pa tudi za vso Slovenijo. Pred vsem za mesto, zlasti za delavstvo, obrtništvo in kupčijstvo. Vendar naše moči so preslabe, da bi mogli z njimi doseči svoj dalekosežen namen. Treba bo pritiskati na državo, da bo dala par stotisoč za restavriranje ljubljanskega gradu, kjer naj bo temeljni sedež slovenske umetnosti. V to bom delal z vsemi močmi. (Pritrjevanje.)

Za ustanovitev državnih delavnic v Ljubljani se že trudim enajsto leto. Sicer si bo s temi delavnicami opomogla pred vsem socialno demokratična stranka. Vendar jaz je ne sovražim, ker je del našega naroda. Naznaniti moram, da se mi je posrečilo, da se te dni sklene pogodba s posestniki zemljišč, kjer bodo stale delavnice, prihodnje leto se pa prične z gradnjem teh poslopij. Delavnice bodo take kot one v Knittelfeldu in bodo namenjene za vso tržaško direkcijo državnih železnic. Ko bodo te delavnice v Ljubljani, pridejo naši uradniki do boljših delavskih služb.

Razširjenje delavnic je v zvezi s popolnitvijo železniških zvez. Vsled nove državne železnice je Ljubljana nekoliko oškodovana. Vsled raznih intervencij namerava vlada speljati tretjo železniško progo z Dunaja v Trst. Ta proga pojde od Zeltvega, skozi Polzelo, Kamnik in Ljubljano. Ta proga se bo preje speljala, ako se bodo vsi slovenski poslanci zavzeli zanj. Ljubljana bo s tem mnogo profitirala. Istotako bo velikega pomena za naše mesto železnica od Vrhnike do sv. Lucije, katere železnice se začne graditi najbrž v kratkem. S tem dobimo zvezo z Idrijo, ki zdaj gravitira proti Go-

riči, kar je čisto naravno. Ako se še izvede železniška proga od Novega mesta do Karlova, ima Ljubljana izborna železniško mrežo, s katero bo v najkrajši zvezi s vsemi obmejnimi slovenskimi deželami. (Živahno odobravanje.)

„Slovenec“ trdi, da zadene Ljubljano druga potresna katastrofa, ako bom jaz izvoljen za njenega državnega poslanca. „Slovenec“ te svoje skrbi lahko zase pridrži. Pač pa zna 1913 zadeti nova potresna katastrofa Ljubljano, ko bo treba plačati državi 200.000 K potresnega posojila. Ljubljanski poslanec se bo moral o pravem času zavzeti, da država odpiše ta dolg in jaz se bom zavzel, da se usliši moja prošnja. (Živahno odobravanje.) Tudi bo treba izposlovati, da se odpiše posameznim hišnim posestnikom ponapredščina. (Odobravanje.)

Pravijo klerikalci, da bom na Dunaju osamljen, ker bom edini napredni slovenski poslanec in me klerikalni klub ne bo hotel sprejeti v svojo sredo. Izjavljam: Samo po sebi je umljivo, da se bom oglašil pri klubu, kjer bodo slovenski in hrvatski poslanci, pa naj bo v njem tudi dr. Šusteršič, ker ni rečeno, da bo imel ta klerikalni general v tem klubu suknjo in škarje v rokah. (Smeh.) Ako bi bili vsi slovenski in hrvatski poslanci v Šusteršičevem klubu in bi me ta ne-hotel sprejeti, zagotavljam, da si bom vedel najti zaslombo v takem klubu, ki me bo podpiral bolj nego lastni rojaki. (Viharno odobravanje.)

Dolžnost slovenskega poslanca je, da stopi v slovensko-hrvatski klub in da deluje na to, da se ublažijo nasprotstva. Želim, da bi se ta nasprotstva ublažila, in da prepri, če že morajo biti, ostanejo doma in se ne vlačijo v dunajski parlament. Danes je že tako, da je vsak slovenski poslanec opljuvan, pa naj bo sicer največji poštenjak in brez madeža. Zunaj naše domovine moramo složno nastopati, da imponiramo vladi. Ako je pri drugih narodih to mogoče, zakaj bi ne moglo biti tudi pri nas? Složen nastop je važen zlasti iz narodnogospodarskega ozira. Glejmo, koliko denarja leži v naših hranilnicah! Ljudje so zadovoljni, da vlečejo svojih 5 procentov, podjetnosti pa ni nobene v njih. Ako bi se s tem denarjem osnovala podjetja, prišlo bi mnogo delavskih moči do zasluzka, dočim imajo zdaj od denarja dobiček le tisti, ki ga imajo naloženega. Na narodno gospodarskem polju je treba torej skupnega delovanja. Ako se jud in katolik lahko razumeta, zakaj bi se ne slovenski naprednjak in klerikalec? Tajnost je še, da se je posrečilo zadnji čas ustanoviti velikanško narodno gospodarsko podjetje, pri katerem sodelujejo najplivnejši možje obeh slovenskih strank. To podjetje je velikanškega pomena za ves narod, kar je mi boste gotovo priznali, kadar začne delovati.

Raznim trditvam posebno s klerikalne strani, da narodno-napredne stranke na Kranjskem konec in da leži na mrtvaškem odru, ne verjemite!

Narodno-napredna stranka na Kranjskem ima toliko življenjske moči, kot nihče ne misli. Vsikdar bo nastopala kot trdna organizacija zavednih in odločnih mož, katerih število se množi z vsakim dnem.

S tem sem vam obrazložil svoje misli in svoje namene. Ako mi izkažete zaupanje, da me izvolite za svojega poslanca, bo to zame velika čast, katere se bom skušal vsikdar vrednega izkazati.

Gromovito ploskanje je zadonelo po dvorani po teh besedah in ni hotelo prenehati dolgo časa. Ko se je polegla velikanška navdušenost, je rekel

dr. Kokalj:

Frenečičen aplavz vaš dokazuje, da vam župan Hribar ni mogel napraviti večjega veselja, kot da hoče kandidirati v državni zbor. Njegova izvolitev ne bo le prilog v Ljubljani, ampak za ves slovenski narod. Župan Hribar je mož, ki bo izpolnoval točno in natančno svoje obljube. Zato vas

posiljam, da naj vsakdo izmed vas, ki ima kako željo, to naznani zdaj našemu kandidatu.

Za besedo se je oglašil socialni demokrat

Kocmur,

kateremu je zaploskalo onih 19 sodrugov.

Dejal je, da dvomi, da bi županu Hribarju bilo res tako pri srečanju starostno zavarovanje uslužbencev, ko se je v trgovinski in obrtni zbornici pokazal odkritega nasprotnika proti temu. Dalje je grajal, da župan Hribar ni nič omenil razmerja z Ogrsko in militarizma, ki se mora po mnenju socialnih demokratov popolnoma odpraviti ali pa vsaj vpeljati dveletno vojaško službo. Potem se je Kocmur spravil na razmere v Ljubljani in trdil, da, odkar se je Ljubljana razvila v moderno mesto, raste revščina v mestu in delavstvo je zapuščeno. Obrtni nadzorniki bi morali biti iz delavskega stanu. Dvomil je, da bi mogel župan zastopati vse stanove, ker, ako se hoče dati enemu stanu, se mora vzeti drugemu. Ko se je Kocmur zaletaval v narodno-napredno stranko, češ da postavlja le veleposestnike za svoje kandidate in začel osebno napadati nenavzoče osebe, završalo je po dvorani: Dol ž njim, teh komedij je že dovolj, socialna demokracija naj kritizira sebe in svoje postopanje, ki je desetkrat bolj potrebno kritiziranja itd. Vrišč je bil tak, da ni mogel Kocmur nič več govoriti in da je končal.

Na njegova „izvajanja“ je odgovarjal

župan Hribar,

ki je dejal:

Ne veže me dolžnost, da bi odgovarjal predgovorniku in tovarišem njegovim, ker mi svojih glasov gotovo ne bodo dali. (Dobro-klici.) Vendar bom kljub temu odgovoril. Pričakoval bi bil od sodruge Kocmurja več objektivnosti in da se bo zibal v mejah dostojnosti, ker bi bil pač že lahko spoznal, da je samo med dostojnimi možmi. Nedostojno je napadati nenavzoče osebe, še bolj nedostojno pa je reči o delavcih, da „žro“ Jebračinovo cikorijo. Taki izrazi spadajo drugam. (Klici: V zganjarne!)

Gosp. govornik je pojasnil še enkrat glede starostnega zavarovanja, kako je nastopil v trgovinski in obrtni zbornici. S tem postopanjem ni prav nič kazal sovraštva do uslužbencev. Kar se tiče militarizma, je utopijsko misliti na popolno odpravo vojakov. Za dveletno vojaško službo pa je govornik. Glede razmerja do Ogrske pa dandanes niti najbistrejši politiki ne morejo imeti jasne slike, dokler nimajo vpogleda v gradivo, kojega vsebina je doslej znana samo pogajajočima se vladama. Da je župan Hribar za povzdigo totranske drž. polovice, je gotovo. Kar se tiče revščine v Ljubljani, naj si zapomni Kocmur, da je statistično dokazano, da je bila v mestu veliko večja revščina pred potresom, nego je zdaj. Vse revščine se pa ne da odpraviti prav nikjer in je imajo v drugih mestih še mnogo več. Kar se tiče obrtnih nadzornikov, se bodo jemali iz delavstva, kadar bodo delavo sposobni za to in bodo poznali zakone, kar se dandanes še ne more trditi, ker ni v to potrebnih šol. Glede očitanja, da se vseh stanov ne more zastopati, je pa pomniti, da je žalostno, če se goji sovraštvo enega stanu do drugega, kar se da iz Kocmurjevih besed posneti. Gonja proti kapitalizmu je izgrešena. Ali hočemo Slovenci ostati narod beračev? Gledati moramo, da se bo kapital zbiral pri nas in da ne bomo odvisni od sosednjih, nam sovražnih narodov! — Če se trdi končno, da postavlja narodno-napredna stranka veleposestnike za svoje kandidate, je pojasniti, da so ti veleposestniki vzorni gospodarji in veliki kmetje, ki so koristni umnega gospodarstva vse preizkusili na svojih posestvih. Ti bodo gotovo bolje vedeli in znali zastopati kmetški stan nego kaki polgruntarji. (Viharno odobravanje, ki je že preje prekinjvalo govornika.)

Nato je bila kandidatura župana Hribarja dana na glasovanje. Z nepopisnim navdušenjem je bila sprejeta

seglasno in viharno pozdravljanje župana od strani volilcev je trajalo pač par minut. Proti je glasovalo 20 soc. demokratov.

Končno je dobil besedo

dr. Triller.

Govoril je sledeče:

Čestiti somišljeniki! Predno se razidem, zdi se mi potrebna javnega pojasnila in odpora še neka zadeva. Pod globokim vtiskom stojimo danes, ker doprinaša g. župan Hribar poštenu slovenski in napredni stranki veliko žrtev, gmetno in duševno, ko nastopa trnjevo pot branitelja narodnih pravic v državnem zboru, navzgoraj in navzdol, na desno in na levo neodvisnega in vsled tega od vseh strani obsovanega. Prav zategadelj pa moramo zlasti ožji njegovi prijatelji, ki smo ga v interesu skupne dobre stvari silili na to pot, občudovati tembolj kot brezmejno infamijo neko namigavanje, ki prihaja na dan kar od dveh strani. Namigavanje namreč, da želimo s to kandidatu danes ali jutri zrniti g. Ivana Hribarja proti njegovi volji z županskega stola. Jaz pravim, da mora tičati proketo globoko v blatu politične nemorale oni, kdor smatra sposobnega take verolomnosti kogarkoli izmed nas. Toda s povzdignjeno glavo lahko rečem, da takih krivih prijateljev župan Hribar nima in da bi jih narodnonapredna stranka ka tudi za trenutek ne trpela v svoji sredi. Tisto podlo namigavanje je torej zgolj ponesrečen poskus zasejati med nas neslogo, imel bo pa nasprotni efekt: ta namreč, da se bomo še ožje in tesneje združili v nesebičnem prijateljstvu. In ker smo že pri ožigasanju nepoštenega političnega boja, še nekaj! Zapomni naj si izvestna gospoda tudi, da ljubljansko meščanstvo tudi v najhujšem volilnem boju ne bo pustilo v blato vlačiti časti svojega župana. Stvarno in dostojno pobjanje njegove kandidature je vsakomur prosto in kako se stvarno in dostojno polemizuje s političnimi nasprotniki, v to naj bodo sijajen zgled današnja izvajanja našega kandidata. Prestopiti pa naj se varuje tisti prag, ki mora biti svet tudi v najzagriznejši vojski, vsakdo, kdor noče, da bi mu zažvižgala okoli ušes naša — samopomoč!

In sedaj, somišljeniki, v boj, v neizprosno, a pošten boj in naša skrb bodi, da bo zmaga vredna bele Ljubljane in njene kandidata! (Velikausko navdušenje.)

Ker se ni nihče več oglašil k besedi, zaključil je g. dr. Kokalj ta znamenit in sijajen shod, pozivljajoč, naj 14. maja vsak odda glas za župana Hribarja, volilstvo naj se pa preje poduči o važnosti njega izvolitve.

Volilno gibanje.

Brno, 7. aprila. Danes sta izšla volilna oklica izvrševalnega odbora staročeške stranke in klerikalnih Čehov na Moravskem. Staročeški oklice poziva volilce, naj podredijo strankine koristi koristim celokupnega naroda ter naj od kandidatov zahtevajo, da se zavzamejo v novem parlamentu za enoten češki klub. Staročeši bodo le v par okrajih postavili svoje lastne, drugod pa kompromisne kandidate. — Tudi oklice klerikalnih Čehov se izreka za enotni češki klub v državnem zboru.

Nagodbena pogajanja.

Dunaj, 7. aprila. Stalni odsek za varstvo kmetijskih in gozdarskih interesov se je baval včeraj pod predsedstvom kneza Auersperga z nagodbenim vprašanjem. Glavni poročevalec vitez Hohenblum je zahteval, naj se takoj ustanove carinske ograje, da se spravi ogrsko kmetijstvo v obupen položaj, ker ni mogoče skleniti z Ogrsko stalne, proti inozemski konkurenci varujoče carinske zveze. Ker je nevarnost, da se nagodba, ki se dosedaj sklepa, uveljavi s § 14, ako se ne sprejme v parlamentu, mora se postaviti nagodba potom nujnega predloga na dnevni red, da jo zbornica odkloni.

Budapešta, 7. aprila. V krogih neodvisne stranke se zatrjuje, da se namerava minister Kossuth zavzeti, da se že v sedanji nagodbi določi obvezno medsebojno preferencialno postopanje o carinstvu, da se izključi vsakojako carinsko politično motenje.

Iz ogrsko-hrvatskega državnega zbora.

Budapešta, 7. aprila. Nadljevava se je debata o novem ljudskošolskem zakonu. Posl. Manojlović (Srb) je predložil peticijo, ki jo je podpisalo 30.000 srbskih žen-mater proti sovražnemu šolskemu zakonu. V svojem govoru je potem izjavil, da so radikalni Srbi prepričani, da bo Ogrska procvitala le tedaj, ako si pribori popolno neodvisnost in svobodo. Novi šolski zakon bo pač oslabil nemadžarske narodnosti, a s tem se ne bo ojačila moč ogrske države. Novi zakon kruto krši avtonomijo srbske cerkve. Potem sta govorila proti načrtu rumunska poslanca Vajda in Maniu, a predsednik je obema odtegnil besedo. Posl. grof Battiany je interpeliral za cerkveno avtonomijo mohamedanov v Bosni in Hercegovini. (Taki so ti madžarski "vitezi"! Doma trgajo Srhom cerkveno avtonomijo, za mohamedance v Bosni pa se zavzemajo.) Ministrski predsednik dr. Wekerle je odgovarjal, da sedanji finančni minister za Bosno in Hercegovino deluje za versko avtonomijo muhamedanom. Nadalje je izjavil dr. Wekerle: "Mi moramo okupirane provincije tako upravljati, da bo odločeval naš vpliv."

Budapešta, 7. aprila. Ministrstvo Wekerle izda za obletnico svojega vladanja 18. t. m. posebno knjigo o svojem delovanju. Tudi reforme, ki jih vlada pripravlja, bodo v tej knjigi obširno popisane. Knjiga izide preden odpotujejo ministri k nagodbnim konferencam na Dunaj.

Iz srbske skupščine.

Belgrad, 7. aprila. Radikalci obstruirajo na ta način, da zahtevajo od časa do časa tajno sejo, za kar se morajo izprazniti galerije, a tudi stenografij in služabniki morajo zapustiti dvorano. Včeraj je v taki tajni seji vprašal poslanec Ratarac vlado zaradi porabe vojnega fonda, ki ga je ustanovil knez Mihajlo, in zaradi oboroževanja srbske armade sploh.

Nove senzacije o Rusiji.

London, 7. aprila. "Daily Mirror" poroča iz Petrograda, da se car še ta mesec odpove prestolu. Do prestolonaslednikovo polnoletnosti bo vladal carjev edini brat veliki knez Mihael, ki se poprej poroči z nečakinjo angleškega kralja, princezino Viktorijo Slezvik-Holstein. V ta namen se mudi carica-mati na Angleškem. — Rusko poslanstvo v Londonu proglašča to vest za izmišljotino.

Zopet sprememba v generalnem štabu.

Budapešta, 7. aprila. "Az Ujsag" poroča iz generalnega štaba, da namerava načelnik, podmaršal pl. Hötendorf odstopiti, ker bramborsko ministrstvo še vedno ni izgotovilo načrtov za zvišanje števila rekrutov. Jezi ga tudi, da se bivši načelnik generalnega štaba grof Beck še vedno vtiča v njegove posle.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. aprila.

— "Narodna tiskarna." Včeraj se je vršil letni redni občni zbor delniškega društva "Narodna tiskarna." Občnemu zboru je predsedoval g. dr. Ivan Tavčar. O društvenem delovanju je poročal g. Josip Lavrenčič in je bilo po njegovem predlogu sklenjeno, plačati na delnico po 6 K dividende in ostali čisti dobiček razdeliti takole: družbi sv. Ciril in Metod 200 K; za Vilharjev spomenik II. obrok 200 K; gledališkemu podpornemu društvu 200 K; dijaškemu društvu "Prosveta" 100 K; dijaškemu društvu

"Sava" 100 K; Splošnemu slovenskemu ženskemu društvu 50 K in dobrodelnemu društvu tiskarjev 50 K. V upravni odbor so bili izvoljeni gg. dr. Ivan Tavčar (predsednik), Fran Hren (podpredsednik), dr. M. Hudnik, dr. Alojzij Kokalj, Josip Lavrenčič, Ivan Plantan in dr. Konrad Vodušek. V nadzorstvo so bili izvoljeni gg. Ivan Knez, Miroslav Malovrh, dr. Viktor Murnik, Ladislav Pečanka in Viktor Rohrmann.

— Reklamacije za vpise in izbrise v volilnih imenikih za državno-zborske volitve se imajo vlagati za vsak slučaj posebej, torej ne na ta način, da bi se na isti reklamacijski vlogi za dve osebi obenem zahteval vpis ali izbris v imeniku. Vsaka taka reklamacija bi se odklonila, tudi če je pravilno opremljena z vsemi prilogi. Kdor se tedaj posveti reklamacijskemu delu, mora spisati za vsako osebo, ki se je reklamacija tiče, posebno vlogo. — Prav posebno opozarjamo na tiste številne Amerikance, ki jih klerikalna županstva tako rada vpisujejo. — Kakor znano treba vlogi za reklamiranje v imenik pridejati: 1.) rojstni list, 2.) potrdilo županstva, da biva dotičnik 19. februarja t. l. že eno leto v občini. To potrdilo dobi reklamant na županstvu lahko, ko vloga reklamacijo, 3.) svedočbe državljanstva: Tako svedočbo izda glavarstvo na domovniški ali vojaški list. Najboljše je, da se reklamaciji priloži domovniški ali vojaški list, ki potem velja kot dokaz državljanstva. — Končno kličemo somisljenikom v spomin, da nevpisani volilec ne more zase sam reklamirati, ampak ga more reklamirati le tak volilec, ki je v dotičnem okraju že vpisan.

— Zaveden Slovenec Kregar. Pasar Kregar, ki se v trgovski in obrtni zbornici postavlja kot najbolj zagrizen Slovenec, pošilja sedaj okrog, ko je po Šusteršičevi milosti klerikalni državnozbornski kandidat v Ljubljani, vabila na svoje shodke, naslovljena v nemškem jeziku. Dopolnilo se je nam eno tako vabilo, na katerem se blešči tale nemški naslov: "G. N. N. Hauptsteueramt Laibach". Dasi Kregar ni več nemščine, vendar hoče z njo imponirati, zato piše svojerodno nemške naslove. Menda misli, da bi si pridobil pri državnih uslužbenih ugled s tem, ako jim pokaže, da zna pisati tudi nemški in da se tudi ne sramuje, ako je potreba, zapostavljati slovenski jezik. No, če misli Kregar, da bo s takšnim svojim postopanjem imponiral državnim uslužbenecem, se jako moti. Državni uslužbeni so v pretežni večini zavedni narodni možje, ki spoštujejo svoj jezik in se ga tudi v javnosti ne sramujejo. A Kregar se ga sramuje že sedaj, ko je komaj prilezel do lestvice klerikalnega "durchfallkandidata". Možakarju, ki s takšnimi sredstvi skuša loviti na svoje limanice kaline, pač zavedni državni uslužbeni ne bodo dali svojega glasu! Kregar naj ostane pri svojih monštrancih in naj se ne štuli tja, kamor ne spada!

— Klerikalni shod v Ljubljani. Pasar Kregar pošilja obrtnikom tale vabila:

Velecenjeni!

Za nedeljo 29. t. m. ob 1/2 10 uri dopoldne sklicuje "Slovenska Ljudska Stranka" velik shod v veliko dvorano hotel "Uniona". Tega shoda se bodo udeležili vsi sloji, tako da bodo zastopani vsi stanovni. Prav, je da se tega velevažnega shoda udeleže tudi ljubljanski obrtniki, posebno ker je upati važnih izjav poslancev za obrtni stan. Radi tega Vas podpisani vabim na ta velevažni shod. Pridite gotovo in pripeljite sboj tudi Vaše znanee — obrtnike. Volivna reforma in sploh politični položaj naj bi tudi obrtnike zanimalo. Pri volitvah starega kopita niso nikdar odločevali obrtniki, marveč liberalni uradniki. Kolikor bolj se razširi volivna pravica, toliko boljše za obrtni stan. Obrtniki moramo podpirati stranko, ki se zavzema za produktivne stanove, ne pa kakor nasprotna liberalna, kateri je v prvi vrsti na sruu liberalno uradništvo. Pridite torej prav gotovo!

Pripominjamo, da se bo ta shod najbrže vršil o svetem "nikoli", ker nedelje 29. t. m. sploh ni. Kregar je torej s sklicanjem "velikega shoda" tako hitel, da ni imel niti toliko časa, da bi pogledal v koledar, ali je pa sploh imel namen potegniti obrtnike — za april. Prav značilno je to vabilo v drugem oziru. Kregar skuša nahajati obrtnike proti uradništvu, češ, da je le-to krivo, ako niso obrtniki "pri volitvah starega kopita" nikdar odločevali. Vsak trezen človek ve, da ne more pri volitvah nobeden stan za se odločevati, ampak da se morajo vsi stanovni dogovorno zediniti za enega kandidata, ki mu skupaj skupno zastopstvo svojih interesov. Zato je naravnost neumno, ako se hoče ljudi slepariti s tem, da se dolži en stan, da je kriv, ako drugi stan pri volitvah ni prišel do veljave v tisti meri, kakor bi si morda sam želel. Vsi stanovni so navezani drug na drugega in baš v interesu obrtnega stanu je, ako je v najboljših odnosih z uradništvom, zategadelj je naravnost nesramno, ako skuša Kregar, ki ima v svoji obrti seveda opravka zgolj z duhovščino, nasčuvati ostale obrtnike proti uradništvu. Med obrtniki in uradniki so pri nas vedno vladali najboljši odnosi, kar je bilo obema stanovoma brez dvoma v korist. In te dobre odnose hočejo klerikalci razrušiti ne glede na to, da bi to škodovalo v prvi vrsti obrtnikom, samo da bi na to laglje v kalnem ribarili. Zavedni, razsodni obrtniki so že pač spoznali klerikalne mahinacije in manevre, zato tudi ne bodo šli na limanice Kregarju, ki jih skuša za stafažo speljati v klerikalni tabor!

— Slaven Kregarjev shod z 8 osebami. V resnici se nam smilijo ljudje, ki bi tako radi pomagali svojemu bližnjemu, pa mu ne morejo, ker je ta bližnji tak tepec, da jih neče poslušati. Med te usmiljenja vredne ljudi spada pasar Kregar. Po najbolj zapuščenih oštarijah se peha, da bi ljudi pridobil zase in jim potem pomagal, a ni jih, ki bi ga poslušali. Snoči je sklical Kregar shod v "Rokodelski dom", za državne služabnike. Prišlo je vsega vkup 8 oseb, ki so tvorili slaven Kregarjev shod. Začelo se je pogovaranje prav po domače in intimno. Kregar je govoril kot cigan, ko prodaja starega zbitega konja, udeleženci shoda, ki so sedeli vsi pri eni mizi, so se pa muzali in suvali med rebra. Trdi se, da Kregar še ni izgubil vsega upanja, da prodre. Da bi se mu le nič ne zgodilo!

— Shod socijalnih demokratov na Glincah. Socijalni demokratje so priredili včeraj popoldne ob 3. shod pri Korošcu na Glincah. Shoda se je udeležilo okoli 100 oseb, večinom iz Ljubljane. Strankin program je razvijal kandidat za ljubljansko okoličo Petrič, nato pa Kocmur iz tobačne tovarne prežvekoval tiste očitke, ki jih je včeraj dopoldne metel na narodno-napredno stranko. Kocmur je bil na boljšem stališču, nego dopoldne: nikogar ni bilo, da bi mu ugovarjal, dasi je kvasil reči, o katerih se je videlo, da še pojma nima o njih. Sploh je bil za Kocmurja včeraj precej nesrečen dan: njegovi sodrugi so kleli čez njegovo "taktiko" in obetali, da ga prihodnjič sami potegnejo z govorniškega odra, ako jim bo delal tako sramoto, kot so jo doživeli včeraj. Popoldne je pravil Kocmur na Glincah, da bo liberalna stranka tudi v ljubljanski okolici kar nenadoma postavila kandidata, na kar naj bodo socijalni demokratje pripravljeni — ker se vsled tega lahko pripeti, da grede vse socijalno-demokratske stranke v ljubljanski okolici v franže. Ljudje, ki poznajo natančneje socijalno-demokratske pozicije v tej okolici, pravijo, da ta nazor Kocmurjev ni ravno napaden. Liberalce in socijalne demokratje je primerjal prijatelj Kocmur z gostilno, kjer sta dve sobi: v ekstra sobi sede liberalci buržoaziji, v oni pa, kjer se vrše pretepi, je socijalni demokratje! Mislimo, da je Kocmur prehudo obsodil svoje sodruge, nam se zde vendar mnogo dostojnejši! Klerikalna stranka je velika branjarja, kjer imajo za vse pristaše vse, pa naj pripadajo najraz-

ličnejšim stanovom in najrazličnejšim interesov. Kocmur je vlačil zopet g. Jebadina in njegovo cikorijo na površje in lagal na vse pretege. Ako Kocmur se danes ne ve, da g. Jebadina ni založnik Ciril-Metodove družbe, imamo sanj samo pomilovanje. Sicer je pa tako napadanje prav grdo in sirovo! Kocmur je bil še od dopoldanskega shoda ves blede in razburjen in ni torej nič čudnega, da je čvekalo samo nesmisel. Druge nesreče se ni zgodilo.

— Plemeniti nagibi. Glasilo takozvane gospodarske stranke je v svoji veliki skrbi za povzdigo narodne trgovine zadnjič nad vse vehementno in odurno napadlo trgovca gosp. I. S. Benedikta, češ, da je nemškutar. Gosp. Benedikt je že 30 let trgovec v Ljubljani in je bil vedno narodnjak ter to dostikrat dokazal ne samo z jezikom kakor gotovi gospodje, nego z dejanji. Sicer pa so nagibi, iz katerih je "Naša Doba" napadla g. Benedikta, tako izredno plemeniti in etični, da jih ne smemo prikriti javnosti. Pred nekaj dnevi je bil nabiralec inseratov pri g. Benediktu in ga je na vse načine nagovarjal, naj da "Naši Dobi" kak inserat. Gosp. Benedikt je to odklonil in mislimo, da se temu ne bo nihče čudil, saj je javna tajnost, da nima rečeno glasilce niti naročnikov niti bralcev, da, če zastoj ne mara nihče tega lista. Nekaj dni potem, ko je gosp. Benedikt odklonil zahtevo, naj inserira v "Novi Dobi", je v tem listu izšel omenjeni napad. Danes je bil g. Benedikt pri gospodarski stranki tako v čislj kot naroden trgovec, da so ga iskali, naj se v njihovem listu priporoča, ker pa ni hotel kronc šteti, so ga — napadli in ga zdelali kot nemškutarja. Slučaj kaže, da hoče gospodarska stranka z revolverjem izpreževati denar iz občinstva. Take gospodarske stranke smo bili pa res potrebni.

— "Slovenski Gospodar" — ne napada učiteljstva! Tako stoji črno na belem v 15. številu dne 2. aprila t. l. tega resnicoljubnega lista. Tu je namreč brati: "Mi nismo in ne bomo nikdar napadali učiteljskega stanu, ker je to proti našemu prepričanju." (!) Seveda backom lahko tako govorite, a razumni ljudje se vam bodo le smejali. To je poštenje in resnicoljubnost vaša! — Kdor ne verjame, naj vzame le en list "Slovenskega Gospodarja" v roke in videl bode, kako obožava ta časopis učiteljstvo ter kako radikalen apostol resnice je to trebilo dišnega dr. Korošca!

— Za naprednega kandidata v kranjsko-loškem okraju hočejo nekateri postaviti gosp. Fr. Hajnriharja, veletržca v Stari Loki. Kakor se nam poroča, je gosp. Hajnrihar že odklonil vsako kandidaturo.

— Iz Kranjske gore. Pretekli teden je pošiljal po našem okolišu gosp. dr. Dermota vabila k shodu. Vabila so se nabila po vaseh. V sedni srenji je pa neka nadebudna gos-pica ta vabila trgala podnevi raz hiše. Ima pač svojooliko in pamet!

— V Zilski in Kanalski dolini na Koroškem kandidira za državni zbor urednik "Mira" A. Ekar.

— Vseh kandidatov na Gorlškem za prihodnje državnozbornske volitve je 20 — če se ne bo še kateri nanovo oglašil.

— Tržaški deželni zbor je imel zadnjo sejo v petek ponoči. Posl. dr. Daurant je predlagal resolucijo, v kateri se zahteva ustanovitev popolnega italijanskega vseučilišča v Trstu, do tedaj pa se mora priznati veljava diplomam, ki se pridobijo na vseučiliščih in tehničnih visokih šolah v Italiji. Posl. dr. Rybat je med hrupom galerije zahteval slovenskih ljudskih šol v Trstu, kjer je nad 2000 slovenskih otrok brez slovenske šole. Dasi Slovenci priznavajo upravičene zahteve Italijanov glede vseučilišča, vendar ne bodo glasovali z njimi, dokler se ne izpolnijo slovenske zahteve. Vendar stoji Slovenci na stališču, da mora vseučilišče v Trstu biti dvojezično. Ker je med njegovim nadaljnim slovenskim go-

vorom besnela galerija, dal jo predsednik izprazniti. Pakinaša pa je tudi med odhajanjem psovala Slovence ter pela Garibaldijevo himno. Daurantova resolucija je bila seveda sprejeta, nakar je predsednik zaključil zasedanje.

— Odlikovanje. Okrajna babica na Dobrovi Ivana Kušar je dobila za 40letno zvesto službovanje častno svetinjo.

— Iz finančne službe. Računski revident Jakob Puntar je imenovan za glavnega davkarja v področju finančne direkcije v Trstu.

— Iz policijske službe. Vodja tržaške policijske direkcije vladni svetnik dr. Alfred Manussi je imenovan za dvornega svetnika in policijskega ravnatelja, višji policijski svetnik v Trstu dr. Anton Mahkovec je pa dobil naslov vladnega svetnika.

— Dramatično društvo. Letos se kaže več zanimanja kot druga leta za delovanje tega narodnega društva. Vse leta, kar obstoji slovensko gledališče, ga vodi dramatično društvo. Ker v prihodnji sezoni ni pričakovati doslej običajne deželne podpore, saj se še za zadnji dve leti ni izplačala — bo društvu treba poskrbeti novih virov za financiranje slov. gledališkega podjetja. Zato je pričakovati na občnem zboru v soboto, 13. t. m. vsestranske udeležbe, da se ukrene vse potrebno za obstanek te važne kulturne postojanke. Gospodje, ki žele pristopiti društvu kot člani, naj blagovolijo prijaviti svoje adrese g. blagajniku Fr. Rozmanu ali naj jih vpišejo na poli, ležeči v trafiki g. Sešarka.

— Profesor Muka v Ljubljani. Jutri (v torek) pride v Ljubljano znameniti slavist, prof. Muka, voditelj literarnega in narodnega življenja lužinskih Srbov (v Nemčiji). Zvečer ob 8. bo njemu na čast prijateljski se-stanek v hotelu "Union"; na ta večer se opozarjajo vsi, ki se zanimajo za stvar.

— Občni zbor "Naše zveze". Letošnji redni občni zbor je bil sklican na dan 10. aprila, ker pa se ta dan občni zbor ne more vršiti radi odsotnosti nekaterih članov, ki bi se zbora radi udeležili, naznanja odbor vsem članom, da se je ta redni občni zbor "Naše zveze" preložil na ponedeljek dne 15. aprila ob 8. uri zvečer v hotelu "Ilirija". Odbor prosi, naj se člani, ki dobijo še posebe vabila, občnega zbora dne 15. aprila v čim večjem številu udeleže.

— K boju proti jetiki. Danes vrši se v c. kr. ministrstvu za notranje zadeve konferenca, ki naj določi, kako se ima vporabiti znesek dveh milijonov kron, ki jih je vlada iz računskih prebitkov leta 1905. namenila za odvracanje jetike. Konferenca udeleži se kot zastopnik "deželnega pomožnega društva za bolne na pljučih na Kranjskem" glavni tajnik Demeter vitez Bleiweis-Trsteniški. Nadejati se je, da se Kranjski določi znaten prispevek, kajti glasom resolucije državnega zbora v seji dne 21. decembra 1906 ima se razdelitev vršiti na podlagi delavnosti, ki so jo posamezne kronovine razvile v boju proti jetiki. V mnogih kronovinah se sploh še ni ničesar ukrenilo, dočim se je na Kranjskem vkljub kratkemu obstanku deželnega pomožnega društva razvila že obsežna delavnost. Konferenca ima na podlagi znanstvenih raziskav in dosedanjih izkušenj tudi določiti, kako naj se v bodoče vrši boj proti jetiki.

— Ljubljanska skupina železniških uradnikov je imela snoči v hotelu južni kolodvor zborovanje. Udeležba je bila prav mnogobrojna. Posebno so bile zastopane vse večje postaje od Zidanega mosta do Divače. Predsednik skupine, pristav G. Negovetič, je zborovanje otvoril s pristrnim pozdravom. Potem je prečital odluk glavnega ravnateljstva južne železnice, ki je odbilo prošnjo za doklado 400 K. (Razjarjeni klici.) Nadalje je predsednik obžaloval, da je še vedno toliko uradnikov izven organizacije, ki igrajo vlogo parazitov. (Klici: idiotov!) — G. Borštnar je poročal nato o zborovanju delegatov na Dunaju dne 23. m. m., kjer so bile zastopane vse skupine. Poročevalec je stavil resolucijo, naj se odpolše h glav. ravnateljstvu južne železnice deputacija, ki naj zahteva regulacijo plač brez ozira na zvišano stanarino. Resolucija je bila sprejeta. — G. Štefin je poročal o istem zborovanju. Predsednik se je zahvalil poročevalcem ter z veseljem naglašal, da je bila ravno ljubljanska skupina, ki je stavila južni železnici nekaj ultimatum. — G. Prek je poročal o zborovanju delegatov v Mariboru. Koncem svojega temperamentnega poročila, ki je bilo opetovano burno odobravano, je stavil resolucijo, naj se skliče v Maribor shod

nele uradnikov, temuč sploh železnih uslužbencev, da se sklone nadalje postopanje proti južni železnici. — Predsednik je izjavil, da je skupina ponosna na svojega zastopnika g. Preka, ki jo je tako izvrstno zastopal. — G. Štefin je predlagal k resoluciji dodatek, naj se na shod v Maribor povabijo tudi zastopniki ograde proge južne železnice. — G. Polay, načelnik iz Zagorja je v svojem radikalnem govoru povedal, kako je mislil sedanji železniški minister dr. pl. Derschatta, o zahtevah železniških uradnikov, ko je bil še samo poslanec. Takrat je rekel neki deputaciji želez. uradnikov: „Mi (poslanec) jim bomo (v želez. ministertvu) priskrbeli muziko, ki jim bo še dolgo zvenela v ušesih. Vaše organizacije naj skrbijo le za resonanco.“ — Oglasili so se razni govorniki, ki so vsi naglašali potrebo vsestranske organizacije in enotnega, a neustrašenega nastopa za svoje pravice.

— **Prezidava ljubljanskega južnega kolodvora.** Železniško ministertvo je odobrilo od Južne železnice predloženi načrt za prezidavo južnega kolodvora v Ljubljani in ga predložilo deželni vladi za izvršitev političnega obhoda in razpravo za razlastitev. Obravnave z upravami železnice, ki se stekajo na ta kolodvor, so se pričele glede njih finančne udeležbe na stroških prezidave. Prihodnje dni se vrši v železniškem ministertvu razgovor z zastopniki Južne železnice in mestne občine ljubljanske glede prispevka zadnje k stroškom za podželeznično cesto ob južnem kolodvoru.

— **Za Legov spomenik** sta darovala: Franc Hrašovec, c. kr. okr. sodnik v pok. v Gradu 10 K; F. Paternost, posestnik „Narodnega hotela“ v Postojni, istotako 10 kron. — Odbor za Legov spomenik. — **Huda toča** se je vsula danes dopoldne nad Ljubljano. Padala je tako gosto, da je bilo v par trenutkih vse belo po tleh. Bila je debela kot lesniki.

— **Z vlaka je padel** v nedeljo teden popoldne med postajama Škofja Loka-Kranj sprevodnik Blaž Košir iz Kranjske gore. Precej se je poškodoval.

— **Ogenj.** Včeraj dopoldne je pogorela na Blokah pri Logatcu hiša in hlev ter nekaj kozolca. Kako je ogenj nastal, še ni znano.

— **Za prostovoljno gasilno društvo na Dobrčevci** je darovala slavna hranilnica in posojilnica v Zireh 20 kron, kateri izreka najiskrenejšo zahvalo. — **Mizarski pomočniki v Celovcu** štrajkajo ter zahtevajo 9urni delavnik. Mojstri so sklenili, da se štrajkujoči odpuste, ako se danes ne vrnejo na delo.

— **Prememba posestva.** Štanjelski grad na Goriškem, doslej last barona Sessler-Herzingerja, je prešel v roke neke tržaške družbe, ki ga priredi za poletna stanovanja tržaških letovisčarjev.

— **Z nožem** je obdelal 29letni Anton Mihelj iz Rihemberga na Goriškem Franca Vidmarja, tako da leži zdaj v goriški bolnišnici, Mihelj se je sam javil orožnikom.

— **Poskušev samomor.** 16letni Anton Vidaha iz Dalmacije se je v Trstu vrgel v morje, a so ga še rešili smrti. Bil je namenjen v Ameriko, a je imel premalo denarja seboj.

— **V pretepu** je dobil hude poškodbe v Trstu 31letni delavec Emil Kocijančič, da je nezavesten obležal. Morali so ga prepeljati v bolnišnico.

— **Kinematograf v Latermannovem drevoredu.** Ze več dni so v Latermannovem drevoredu kinematografske predstave, ki vzbujajo mnogo zanimanja. Kinematograf je najmodernejša vrsta in so predstavljenepodobne večinoma večbarvne. Repertoar je prav raznovrsten in zabaven, tako da ni čuda, če so predstave vedno številno obiskane.

— **Prijeli** so na Martinovi cesti umobolnega in občenevarnega Antona Poznika, kateri je, kakor smo poročali, pretečeni teden ušel iz blaznice na Studencu in ga zopet izročili nazaj.

— **Nesreča.** Ko je šel včeraj dopoldne 13letni Ivan Weithauser iz Naklega iz cerkve, se je šel k zgradbi železnice Kranj-Trbič z vozom poigrati. Pri tem mu je šlo kolo čez levo nogo in mu jo zdrobilo. Mladega ponesečenca so pripeljali v deželno bolnišnico.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj so se odpeljali z južnega kolodvora v Ameriko 4 Slovenci, 180 Hrvatov in Slovencev pa je prišlo nazaj. 15 Hrvatov je šlo v Heb, 18 slovenskih tesačev se je odpeljalo v Kočevje, 26 Macedoncev je šlo v Mühllbruck, 50 Lahov je šlo v kočevski in novomeški okraj, 300 pa na Dunaj in Budimpešto.

— **Izgubljene in najdene reči.** Ga. Jera Lampičeva je izgubila rjav, vezan mošnjček, v katerem je imela 65 K denarja. — Obrtni nadzornik g.

Ivan Sandrušek je našel srebrno uro in jo oddal na magistratu. — Rosa Blažičeva je izgubila denarnico, v kateri je imela 5 K denarja. — Desetnik Kristan Spanšek je izgubil denarnico, v kateri je imel 24 kron denarja.

Telefonska in brzojavna poročila.

Mokronog 8. aprila. Dr. Šusteršiča shod v št. Rupertu je grozovito pogorel. Izrečena je bila klerikalcem splošna nezaupnica zaradi zafurane železnice Mokronog. Šusteršiča volilci zahtevajo Šusteršiča na odgovor v Mokronog. Če je Šusteršič brez masla na glavi, naj pride na solnce v Mokronog!

Vipava 8. aprila. Včeraj se je vršil v Vipavi velik shod zaupnikov notranjske „Kmetke stranke“. Vse občine vipavskega okraja so bile zastopane po svojih najboljših mozh. O programu in organizaciji je poročal dr. Žerjav, govorili so dalje: France Volk iz Velikega polja, dr. Gregorin iz Senožet in več kmetov-domačinov. Na predlog predsednika zaupnega shoda je shod proglasil soglasno kandidatom za državnozbornske volitve g. Josipa Deklevo iz Postojne. — Isti dan se je vršilo dvojne klerikalnih shodov, ki pa so bili slabo obiskani in kjer je bilo več nevolilcev kot volilcev.

Gorica 8. aprila. Včerajšnji klerikalni shod v Vrtojbi pri Gorici je bil izživljan. Dr. Gregorčič se je moral skriti z domačim nuncem v ornje prostore. Dr. Mastja je predlagal kan didaturo Fona, ljudstvo pa ga je prevpilo in začelo peti „Haj, Slovani“. Take lekcije še ni dobil „ljubljenec naroda“ dr. Gregorčič in njegova garda. Živeli zavredni in slozni Vrtojbcani!

Dunaj 8. aprila. Ogrski ministri pridejo danes zvečer semkaj na novo nagodbena pogajanja. Ministri ostanejo le tri dni tukaj. Splošna sodba je, da bodo tudi ta pogajanja brezuspešna, ker dunajska vlada na noben način neče v to privoliti, kar ogrski ministri absolutno zahtevajo.

Dunaj 8. aprila. Stavka pekovskih pomočnikov je končana. **Praga 8. aprila.** V starosti 41 let je tu nenadoma umrla gospa Kvapilova, heroína na rodnega divadla in soploga pesnika in režiserja Kvapila.

Petograd 8. aprila. Policija je ujela 12 članov organizirane čete in našla v njih skrivališču več bomb in mnogo razstreliva.

Lodz 8. aprila. Med poljskimi nacionalisti, socialnimi demokrati in krščanskimi demokrati je bila tu prava bitka iz političnih nagibov. Pet oseb je bilo smrtno ranjenih, tri osebe ubite.

Madrid 8. aprila. Španski kralj Alfonso in angleški kralj

Edvard sta se sešla v Kartagenu.

Helsingfors 8. aprila. Pri volitvi v deželni zbor je bilo izvoljenih 19 žensk, 80 socijalnih demokratov, 58 Starofincev, 25 Mladofincev, 11 agrarcev in nekaj pripadnikov drugih strank.

Proti kataru

sapnih organov, kašlju, nahodu, hripavosti in vrtnih boleznih zdravnik opozarja na

KATARR
GISSHÜBLER
ki se rabi uspešno sama ali z gorkim mlekom pomešana.
Ima miloraztopljivi, osvežujoči in pomirjujoči učinek, posebno pospešuje razlizenje ter je v takih slučajih poznata kot jako dobro zdravilo. 54-8

V Ljubljani se dobiva pri Mihaelu Kastnerju in Petru Lassnik-u in v vseh lekarnah, večjih šecerjarih, vinskih in delikatesnih trgovinah.

Meteorološko poročilo.

čas opazovanja	stanje barometra v mm	temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
6. 9. z. v.	726.7	5.1	brezvetrno	jasno
7. 9. z. v.	727.5	2.7	brezvetrno	megla
8. 9. z. v.	726.1	12.1	sl. jug	del. oblak.
9. 9. z. v.	725.9	11.0	sv. z. v. del.	jasno
10. 9. z. v.	727.0	7.6	sl. j. v. del.	oblačno
11. 9. z. v.	728.1	7.1	sl. jug	dež

Srednja predvčerajšnja in včerajšnja temperatura: 7.6° in 8.6°; norm.: 7.9° in 8.1° Padavina v 24 urah 12.7 mm in 0.2 mm.

Fran Škerjanec
krojač

Antonija Uodiškova
prodajalka

Sp. Siska. Ljubljana.

poročena.

Kavarna „Leon“

V Ljubljani

na Starem trgu št. 30

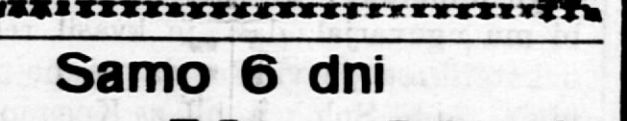
vsak torek, sredo, četrtek

soboto in nedeljo

vsu noč odprta.

Z odličnim spoštovanjem

Leo in Fani Pogačnik.

Samo 6 dni

Havre-New York

Francoske prekomorske družbe.

Edina najkrajša črta čez

Basel, Paris, Havre v Ameriko.

Veljavne vozne liste in brezplačna poljsnila daje za vse slovenske pokrajine samo 4626-17

Ed. Šmarda

oblastveno potrjena potovalna pisarna

Ljubljana Dunajska cesta 18 Ljubljana

v novi hiši „Kmetke posejilnice“, nasproti gostilne pri „Figovcu“.

Planino

skoraj nov, se prodaja.

Več se poizve v Ljubljani, Stari trg 9, v trgovini.

1112-8

Učenec

se sprejme takoj v trgovino z meš. blagom. Stanovanje in hrana prosta.

Aleksi Jerančič, Ljubljana, Karlovaška cesta 8.

1132-3

Zlata svetinja
Berolin, Pariz, Rim itd.

Najboljše kozm. čistilo za zobe

Seydlin

Izdaje: O. Seydlin Stritarjevo ulice 7.

Dobiva se povsod.

Kleparskega pomočnika

sprejme takoj v trajno delo Franc Zuzek, klepar na Bledu. Ravnotam se sprejmeta

1181-1

dva učenca za kleparsko obrt.

Št. 106 pr.

1183

Razglas.

Z ozirom na § 12., al. 2. volilnega reda za volitve v državni zbor, zakon z dne 26. januarja 1907, drž. zak. št. 17 se javno naznanja, da so imeniki volilcev vseh osem volilnih okrajev deželnega stolnega mesta Ljubljane

od dne 10. aprila do inkl. dne 25. aprila t. l.

vsak dan, izvzemši nedelje, od 8. do 12. dopoldne in od 2. do 4. popoldne razgrnjeni v posvetovalnici mestnega magistrata vsakemu na vpogled.

Ugovore in reklamacije zoper imenik volilcev lahko vložijo v smislu § 13 gori navedenega zakona tiste osebe, ki imajo v dotičnem volilnem razredu volilno pravico, ako so v imenik vsprejeti za volitve neopravičeni ali niso sprejeti volilni upravičenci, pri podpisnem mestnem magistratu ali ustno ali pismeno do dne 25. aprila t. l.

Za vsak se slučaj ima vložiti poseben ugovor; ugovorom, da kateri volilni upravičenec ni vpisan v volilni imenik, priložiti je je vsa dokazila, ki so potrebna, da se dokaže dotičnikova volilna upravičenost.

Ugovori in reklamacije, pri katerih se ni ravnilo po teh predpisih ali ki so se vložili po gori navedenem roku se a limine zavračajo.

Vse v svrhu dokaza volilne upravičenosti potrebne listine so kolka proste.

Pravica do vpogleda v volilni imenik opravičuje tudi, da si vpogledniki napravljajo v priliki vpogleda bilješke, v kolikor s tem ne ovirajo drugih oseb pri vpogledu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 9. aprila 1907.

Župan Jvan J. Tribar.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

7-10 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Celovec, Glandorf, Salzburg, Inomost, Linc, Budejovice, Praga.

7-17 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

11-30 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inomost, Bregenc.

1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

4-00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Štajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.

7-08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.

7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž.

10-23 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.

Dojod v Ljubljano juž. žel.:

7-09 zjutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.

8-44 zjutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Dr. IVO ŠORLI

„Pot za razpotjem“

je najzanimivejši slovenski roman sedanjosti.

Cena vezani knjigi 3 krone

Založila: 985 13

Ig. pl. Kleinmayr &

Fed. Bamberg v Ljubljani.

Knjiga se dobi tudi v vsaki večji bukvarni.

trgovski pomočnik

spreten prodajalec, manufakturst, se takoj sprejme pri tvrdki I. Keber, Ljubljana, Stari trg 9.

Samo pismene ponudbe. 1113-3

Umetni mlin

z manjšim posestvom na Koroškem, na prav primernem kraju tik železniške postaje, se iz proste roke takoj prodaja.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“.

1103-6